

Campus Mundi ösztöndíjjal a Handong Global Egyetemen

A 2018/19-es tanév tavaszi félévében Dél-Koreában tanultam a Campus Mundi ösztöndíj keretében. Az itt eltöltött idő önállóbbá tett, új perspektívákat nyújtott, és néhány meghatározó találkozásban is részem volt.

Tizenhat óra repülőút és három óra vonatozás után Szöulból eljutottam Pohangba, egy tengerparti gyárvárosba. Itt a hegyen található a Handong Global University, vagy ahogyan az egyik épület homlokzatán olvasható, „Handong God’s University”. A kollégiumok a campus területén vannak az iskolaépületekkel, sportpályákkal, étkezdékkel, kávézókkal és több bolttal együtt. Mindegyik pár perc sétával megközelíthető. A városba olcsó buszokkal vagy taxival lehet lejárni. A többi magyar diákkal együtt a nemzetközi kollégiumba kértem elhelyezést. Itt külföldi, koreai és diaszpórábeli koreai diákok egyaránt laktak, és angolul bárkivel lehetett kommunikálni.

Itthon pszichológia BA-n hallgatók, Koreában azonban, a látókörömet szélesítendő, olyan, a szakomhoz lazábban kapcsolódó tárgyakat vettem fel, amik otthon nincsenek a kurzuskínálatban. Ezen kurzusok segítségével különböző paradigmákat és ellentmondásos kérdéseket boncolgattunk, amelyek egyes aspektusai a szakdolgozatom szempontjából is relevánsak. A Social Problems és a Philosophical Foundations of Politics kurzusokat elvégeztem, önszorgalomból többször beültem Bioethics órára is, és sok különböző kultúrából származó emberrel beszélgettem az itt tárgyalt kérdésekről. A kapitalizmusról és a vallásról is sokat tanulhattam Koreában, illetve a Handong Global University-n szerzett tapasztalatokon keresztül. Mindeközben az otthon kedvezményes tanulmányi rend keretében felvett tárgyak elvégzéséhez is kellett szakirodalmi összefoglalókat írnom, így olyan témákba ástam bele magam, mint az öngyilkosság Koreában, a tudatos álmodás, illetve a válás okainak mélyebb elemzése.

Érzékenyebbé váltam olyan társadalmi kérdésekkel kapcsolatban, mint a kizsákmányolás és a munkások jogai a kapitalizmus alatt, a vallás befolyása a politikai életben és a személyes kapcsolatokban, a közgazdaság és az erkölcs komplikált viszonya, illetve a szólásszabadság és korlátai.

Pohang városát is sikerült felfedeznem. A campus mellett egy kis erdő található, ahol egy tó körül lehet hosszú, frissítő sétákat tenni, futni, beszélgetni, olvasni és zenélni. A város közeli bevásárlóközpontjai fél óra sétára vannak, ide más diákokkal együtt gyakran lejtünk. Éttermek és szórakozóhelyek is vannak erre felé.

Yangdok városnegyedben található a hagyományos piac, mozi, illetve sétálóutcák üzletek és éttermek sokaságával. Ide is gyakran lejtünk enni vagy ruhákat vásárolni. A közelben van a kikötő és a tengerpart. Utóbbi egy hosszú, homokkal borított szakaszán sok ember megfordul, éjszakánként pedig látható innen a gyárnegyed díszkivilágítása. Sokan utcazenélnek itt, és minden este tűzijáték is van. Itt található a helyi éjszakai élet diákok által leginkább látogatott negyede is. A szemeszter alatt többször jöttünk ide táncolni és kikapcsolódni.

A városban található jjimjjilbang, azaz hagyományos koreai fürdő is. Itt a férfiak és nők külön térben, meztelenül fürödhetnek meleg, tűzforró, jéghideg és hűvös vízben, illetve igénybe vehetik a szaunát és a jégszobát is. Érdekes tudni, hogy a jjimjjilbangban lehetőség van ott aludni, azonban a kitekerhető kemény matracok a vendégek többségének kényelmetlenek egy egész éjszakára.

Más városokba is eljutottam. Daegu a legközelebbi nagyváros, vonattal vagy busszal egy órán belül el lehet ide jutni. Itt töltöttem egy hétvégét, ami alatt megnéztem a belvárost, egy buddhista templomkomplexumot, és a Tower 88 magas kilátótornyát. Még a Koreában népszerű noraebang-ba (koreai karaoke) is beültünk. A Daegutól nem messze található Gumi-ba is ellátogattam egy délután, ahol egy folyó melletti gyönyörű parkban sétáltam.

Busanban, ami egy Pohangnál jóval nagyobb, szintén tengerparti város, két alkalommal voltam. Itt ellátogathattam a homokfesztiválra, ahol homokszobrok és más érdekes látnivalók fogadtak. Esténként a tengerparton itt is látható tűzijáték, az éjszakai élet pedig igen mozgalmas.

Az utolsó hétvégémet Szöulban töltöttem, és számomra ez volt a legjobb utazási élmény. Az egyik bulinegyedben sok barátságos emberrel találkoztam, beszélgettem és táncoltam. Másnap egy piacot fedeztem fel, ami a legnyüzsgőbb helyek egyike volt, amit valaha láttam. Este pedig egy előző nap megismert koreaival elmentünk mexikói étterembe és sétálni. Szöul hatalmas mérete és forgalmassága is mély benyomást tett rám.

A Campus Mundi ösztöndíjas időszak alatt önállóbb lettem személyes és szakmai téren egyaránt. Megtanultam nem aggódni azon, hogy a kapcsolatok nem tartanak örökké, és jobban értékelni a jelen örömeit. És azt is, hogy egyedül utazni nem feltétlenül ijesztő, sőt, kifejezetten élvezetes is lehet.

A leendő ösztöndíjasoknak azt üzenem, merjenek kockáztatni, hibázni, kérdezni és kíváncsinak lenni! Beszélgessenek a sokféle nemzetet és kultúrát képviselő diákokkal, tanárokkal, egyetemen kívül is!

Horváth Ábrahám Ágoston